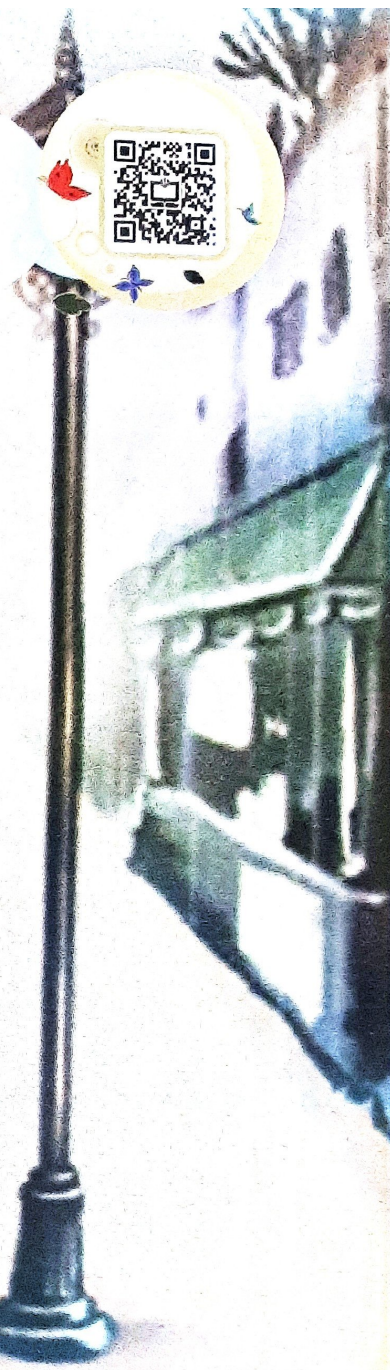

پرچم

آفتابِ قشنگِ صُبْحگاهی می تابید. نسیم آهسته می وزید

و پرچم زیبای ایران را تکان می داد.

پدرم وقتی دید که من هر بار با دقت به پرچم نگاه می کنم،

پرسید: «امین جان، می دانی پرچم برای چیست؟»

گفتم: «نه»

پدرم گفت: «پرچم نشانه‌ی آزادی و سر بلندی یک

کشور است. هر کشور یک پرچم دارد.»

گفتم: «پدر جان، چرا رنگ پرچم کشورها با هم فرق

می کند؟»

پدرم جواب داد: «هر کدام از رنگ های پرچم نشانه‌ی

چیزی است؛ مثلاً پرچم ایران سه رنگ دارد. رنگ سبز

نشانه‌ی سرسبزی، رنگ سفید نشانه‌ی صلح و دوستی و

رنگ سرخ نشانه‌ی دفاع از میهن و آزادی آن است.»

من دوباره به پرچم نگاه کردم و پرسیدم:
«پدر جان، نشانه‌ی وسط پرچم چیست؟»
پدرم گفت: «کلمه‌ی الله است که به شکل گل لاله
هم دیده می‌شود. گل لاله نشانه‌ی خون شهیدان است.»
در این هنگام از پدرم خدا حافظی کردم و وارد حیاط
مدرسه شدم. پرچم قشنگ ایران، امروز برایم زیباتر شده
بود. احساس می‌کردم آن را بیشتر از گذشته دوست دارم و
مثل هر ایرانی دیگر، از تماشای آن لذت می‌برم.